

Jolana Konečná

Duchovní sborová tvorba Víta Clara

Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola, Praha 2011.

50 stran + přílohy + zvukové přílohy (CD)

Posudek vedoucího práce

PhDr. Tomáš Slavický, Ph.D.

Předkládaná práce se vydává do zajímavého a nesnadného úkolu: představit a zdokumentovat duchovní tvorbu všestranně činného skladatele a pedagoga Víta Clara (1936-2010). Autorce se podařilo zpracovat přehled základních dat a shromáždit dokumentaci k autorovu životopisu, iniciovat sepsání krátkých vzpomínek jeho kolegů a přátel, a konečně provést základní soupis a analýzu jeho duchovní sborové tvorby.

Autorka se musela při práci aktivně vyrovnat s různými typy materiálů a pramenů. Jak objektivně přiznává v práci i v resumé, neuspokojivý stav pramenné základny ji vedl k nutnosti vzít si na pomoc další typy zdrojů: od svědectví pamětníků až po doposud neutříděnou skladatelskou pozůstalost. Faktografický přínos takovéto práce je nesporný – autorce se podařilo vyhledat, utřídit a předložit slušný materiál ze zdrojů různé povahy.

Základní omezení pro podrobnější zpracování tematu spočívá v tom, že skladatelská pozůstalost Víta Clara byla teprve nedávno předána Českému muzeu hudby a doposud je neutříděná. V takovémto stavu se zpravidla pozůstalosti nezpřístupňují badatelům. Laskavostí pracovníků ČMH mohla autorka s Clarovou pozůstalostí pracovat (což s poděkováním řádně uvádí, s. 3) a pořídit základní soupis. Seznam skladeb je tedy zatím orientační. Podrobný a definitivní soupis tvorby tedy ani nemůže být účelem této práce; prvním krokem musí být zpracování pozůstalosti.

Při pohledu na práci jako celek je patrné, že některé kapitoly jsou důkladně zpracované a přinášejí nová zjištění, zatímco jiné jsou založené na prostém shrnutí informací z jednoho zdroje: týká se to především historie formy sekvence a představení Clarových kolegů skladatelů-pedagogů (tato výtka se netýká pěkné osobní vzpomínky prof. Herdena). Po formální stránce by práci prospělo pečlivější odkazování: úplné citace v podčarových poznámkách (např. pozn. 25) a lépe uspořádaný seznam literatury. Také orientační seznam sborových skladeb by mohl mít přehlednější a jednotnou redakční úpravu, o něco pečlivěji je zpracován úplný přehled tvorby v příloze.

Analýza sborových duchovních skladeb Víta Clara je vedená více z hlediska sbormistrovských zkušeností, než z pozic systematické hudební analýzy. Tento přístup shledávám jako legitimní a v tomto případě i funkční – zejména v případě *Sekvenciáře*, který je psán v minimalistickém stylu a spíše než s klasickou harmonií pracuje s barevností a (více méně symbolickými) náznaky kontrapunktu. Také liturgický text je zde používán velmi volně. Vesměs jde o krátké úryvky k podložení krátkých skladbiček, které nemají ambici respektovat klasickou deklamaci veršované latiny (např. *Lauda Sion*).

Budoucí zpracování osobnosti Víta Clara bude se muset vyrovnat s mnoha úkoly, ve kterých tato práce zjednává jen základní orientační přehled - jednak s ohledem na rozsah bakalářské práce, jednak příčinou okolností, které autorka přiznává a komentuje. Především to bude uspořádání skladatelské pozůstalosti, podrobná dokumentace životopisu, soupis publicistické tvorby (zde je jen namátkou vypsáno několik ročníků Hudebních rozhledů). Přes to všechno je třeba uznat, že autorka učinila pro představení Víta Clara ve formě bakalářské práce za daných okolností maximum. S přihlédnutím k faktografickému přínosu, k objemu a rozmanitosti odvedené práce, k výslednému redakčnímu dopracování a k úrovni ostatních prací v ročníku hodnotím práci jako **velmi dobrou** a **doporučuji** ji k obhajobě.

Tomáš Slavický, v Praze 1. 6. 2011